

Naročnina listu:
Celo leto . . . K 10—
Pol leta . . . „ 5—
Četrť leta . . . „ 250
Mesečno . . . „ 1—
Zunaj Avstrije:
Celo leto . . . K 15—
Posamezne številke
: 10 vinarjev. :

STRAŽA

Inserati ali oznanila
se računijo po 12 vinarjev
od 6redne pettivrste: pri
večkratnih oznanilih velik
: : : popust. : : :
„Straža“ izhaja v pon-
deljek in petek popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravništvo: Maribor
Moroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Svetovna vojska?

Splošna mobilizacija v Avstriji. — Rusija mobilizira. — Nemčija se pripravlja.

Presvitli cesar je glasom uradnega naznanila z dne 31. julija odredil splošno mobilizacijo vse armade, mornarice, deželne bramborice in je vpoklical črno vojsko. Ta odredba Njega c. kr. apostolskega Velikanstva nima nobene sovražne namere, marveč je zaukazana iz previdnosti v svrhu potrebne obrambe naše države.

Rusija se oborožuje.

Uradno poročilo iz Berolina poroča, da je nemški poslanik iz Petrograda javil v Berlin, da je car ukazal splošno mobilizacijo ruske armade in mornarice. S tem je Rusija pokazala, da bo skušala zaprečiti kazen, ki jo je določila Avstrija Srbiji za umor našega prestolonaslednika. Skušala bo, a doseglja ne bo nič! Ruski car ima pač najmanj poyoda, da ščiti umor članov vladarskih hiš, kajti celo njegovo življenje ni drugega, kakor nepretrgan strah pred napadalci in morilci!

Strejtu, da se bo Bolgarska zadržala v vojski med Avstrijo in Srbijo popolnoma nepristransko. To se je vedelo že prej, a se je sedaj torej tudi uradno potrdilo. Kakor hitro pa bo posegla v avstrijsko-srbski spor se katera druga država, bo seveda tudi Bolgarska nehala biti nepristranska.

Črnogorcem huda prede!

Nobena država ni menda v takšni zagači, kakor je Črnagora. Kralj Nikita bi se rad izmuzal iz težavnega položaja, toda ministrski svet deluje za popolno spoštitev s Srbijo. Nikita je bolan, prestolonaslednik Danilo je v inozemstvu, princ Mirko je pa srbski general. Kakor vedno, trpi dežela zlasti sedaj na pomanjkanju denarja, pred vsem živili, ker je meja proti Avstriji popolnoma zaprta. Govori se, da je odredil vojni minister Makotić vojno oborožbo Lovčena, kjer je zbranih 10.000 mož. V armadi in med ljudstvom vlada naravnost obupnost, ker razsaja davica, tifus in celo malarija. Zdravnikov imajo v čeli deželi le 17. Blizajo se za kralja Nikita, ki se je na slepo zvezal s Srbijo, hudi časi.

Turčija preži v ozadiju.

Povsod gledajo z zanimanjem na gibanje ljudstva v Turčiji. Tako mirno ne bode Turek opazoval dogodke na jugu; ni se pozabil hudih udarcev, katere mu je zadala balkanska vojska. Toliko je gotovo, da je Turčija vedno v zadnjem času bila odkrita prijateljica Avstro-Ogrske; visoki turški dostojanstvenik se je izrazil še pred par dnevi, da smatra Turčija Avstrijo celo za svojega zaveznika, ker gre proti njihovim najhujšim sovražnikom, Srbom in Grkom, v boj. Turki odobravajo splošno odločen korak naše mornarije. Zato se morajo tudi pripraviti, če bi prišlo do resnega spora. Grčija je zavezana po pogodbah, da pošlje Srbiji 100.000 mož na pomoč. Če pride do tega, tako je naglašal turški državnik, potem postanemo mi Turki naravnost zavezniki Avstro-Ogrske in bomo varovali svoje težnje napram Grški in Srbiji. Turčija upa, da doseže v tem slučaju za se velike koristi in pridobi zopet, kar je izgubila vsled sklenjenega miru v Bukareštu. Ljudstvo sili naravnost v boj in zahteva maščevanje; splošnemu razpoloženju ljudstva se ne bode zamogla vlada odtegniti. Listi pišejo bojevito in zahtevajo od vlade, da mora takoj staviti Srbiji ultimatum (zadnjo besedo), če noče ta prostovoljno spremeniti mirovnih določb v Bukareštu. Najnovejša poročila že tudi javljajo, da so o d. j. a. d. r. a. l. e v s e t u r š k e t o r p e d o v k e pod vodstvom admiral Limpos-paše iz Bospora proti jugu med otoke Egejskega morja, kjer so se svoj čas najbolj šopirile grške ladje. Iz teh podatkov lahko vidimo, da se Turčija jako zanima za sedanje spore.

Angleška še noče pokazati barve.

List „Westminster Gazette“ povdarja, da angleški državnik Grey še vedno posreduje za mir, toda nikdo ne more reči, kako se bodo stvari razvijale in kaka dolžnost se čaka Angleško v tem tednu. Brez dvoma se pojavijo lahko razlogi, iz katerih bi Angleška ne mogla mirno in neudeležena opazovati evropski spor. List povdarja, da mora Angleška uvaževati svoje pravice zlasti radi varnosti v Indiji in prekmorskih posestev.

Kaj pravi Francoska?

Francoska še sicer ne mobilizira, vendar se pripravlja. Francosko mornarstvo pa izjavlja, da so javne vesti o odredbah vojnega ministrstva in miru sicer netočne in neresnične. Ruski

poslanik Iswolski je v petek dopoldne posetil min. predsednika in zunanjega ministra Vivianija. Francoska javnost še je vedno za to, da se zabrani svetovna vojska.

Spanska ostane nepristranska.

„Epoca“, uradni list, piše: „V. a. d. a. izjavlja, da bode ravnala Španška v slučaju mednarodnega spora popolnoma nepristransko. Vse druge vesti so neresnične.“

Glavo po koncu!

S tem, da je Rusija odredila mobilizacijo in da sta nato Nemčija in Nizozemska odgovorili z nenavadnimi vojnimi odredbami, se ni povedano, da ni več nobenega pota do miru, in da je svetovna vojska gotova stvar. Vkljub vsemu temu se še Rusija dogovarja z Avstrijo in Nemčijo, kako mirnim potom rešiti zapletljaj, zraven pa Francija in osobito Anglija neprenehoma vplivata na Rusijo, naj se ne prenaagli in naj ne skoči v krvavi svetovni vrtnec. Toda če bi tudi Rusija ne prišla več do mirnega premisleka in res posegla vmes v naš avstrijsko-srbski spor, potem naš Rusija tudi ne ustrahuje, kajti nam prideta Nemčija in Italija na pomoč.

Avstrija si ne želi svetovne vojske, ni dala Rusiji za njen nastop nobenega povoda, a to je gotovo, da Avstrija od svoje pravične vojske s Srbijo na noben način ne odneha. Mi bomo kaznovali vse, ki so sokrivci na umoru Frane Ferdinanda in ga odbravali. Ako Rusija hoče vojsko, da ščiti zločinski umor, potem je to stvar njenega ukusa — a mi Avstriji ne zgubimo ne glave ne poguma! Odločno sedanjost naprej.

Uradna poročila z bojišča.

Spopad pri Klotjevacu.

Dne 31. julija. Včeraj je četa naših izbornih obmejnih lovcev odbila napad množičnejših Srbov pri Klotjevacu, ne da bi imela kako izgubo. Srbi pa so izgubili 1 častnika in 22 mož.

Junaški čin.

Dne 30. julija. Obmejna lovca Jožef Hluzek in Iv. Sin iz Moravskega sta v četrtek, dne 30. julija, ob srednji Dri- ni med sovražnim ognjem preplavala naraslo reko in sta na nasprotni strani uničila srbsko telefonsko zvezo in s tem napravila čin, ki zasluži, da se ga zabeleži v knjigo avstrijskih junakov.

Obstreljevanje Belgrada.

Dunajski list „Neue Freie Presse“ priobčuje o dogodkih v noči od srede na četrtek izviren dopis iz Zemuna, ki je dobil tudi uradno dovoljenje, da se sme priobčiti:

Vse kaže, da bomo doživeli hudo noč. V Zemunu so vse luči ugašene. Voz, ki se pomika z vo-

Nemčija primerno odgovori.

Na došle vesti iz Petrograda je po uradnem poročilu odredil cesar Viljem takoj vojno stanje in odpotoval v Berlin.

Preteča vojna nevarnost zahteva vse vojaške odredbe ob meji. V obrambo železnice, poštnega in brzojavnega prometa za vojaške potrebe so se izvršili vsi potrebni ukrepi. S proglasitvijo vojnega stanja nastopi obsedno stanje v Pruski in se prepove objavljati vesti o gibanju in zbiranju čet in obrambnih sredstev.

Prepoved izvoza iz Nemčije.

Uradno poročilo javlja nadalje iz Berolina, da so izšle 31. t. m. 3 odredbe, ki prepovedujejo izvoz živil, krme, živine, avtomobilov, premoga, olja, tera itd.

Vojna nevarnost za Nizozemsko.

Kraljica Viljemina je izdala oklic, ki naglašaja vojno nevarnost, odredi mobilizacijo in skliče drugo zbornico.

Zadržanje Rumunije.

Rumunski uradni list „Independance Roumaine“ poroča: Dolžnost Rumunije je, ker ni mogla za- braniti spora med Avstro-Ogrsko in Srbijo, da se sedaj vzdržuje vsake izjave, ki bi bila neprimerna času in v protislovju z lastnimi težnjami in s prijateljskimi razmerami do držav. Po slovenskem se to pravi, da Rumunija noče na nobeno stran pokazati svojih kart. S tem je položaj le še bolj zamotan.

Bolgarija se še ne vmešava.

Bolgarski poslanik v Atenah je javil uradno v imenu svoje vlade grškemu zunanjemu ministru dr.

jaško stražo na kolodvor, mora na povelje ugasniti svoje svetilke. Tudi Belgrad je brez luči, ki sicer tako prijazno svetijo k nam. Vse mesto je zavito v temo, samo na obrežju gorijo v dveh vrstah svetilke, ki se odsvitajo v temni Donavi. Tiho je postalo, vse tiho. Samo na kolodvoru sopiha lokomotiva, ki bi naj vlak odpeljala v Novisađ.

Ob bregu stoji mnogoštevilno ljudstvo, odrasli in otroci, ki tajno medseboj šepetajo in pričakujejo prihod monitorjev. Če pridejo monitorji, je znamenje, da se bo boj ponovil. Malo prej še smo gledali vroč boj.

Že rano popoldne so imele naše težke baterije artilerijski dvoboj s srbskimi baterijami, ki so bile postavljene pri Banjici, 5 kilometrov južno od Belgrada.

Deset minut pred 8. uro zvečer se je začelo pri mostu ob Savi, ravno ko se je menjala naša predstraža, močno streljati iz pušk. Kaj je bilo? Avstro-ogrski aeroplan (zrakoplovni stroj), ki je prišel v smeri od Novisađa, je plaval nad srbskimi postojankami in jih obsvetljeval. Kakor sveteča se vojaška tica je krožil visoko nad sovražnikom in je dal našim topovom smer in cilj za streljanje.

Ob tem času se pridružijo puškam naši havbici. Njih ogenj, ki so ga bljuvali z občudovanja vredno natančnostjo, je kmalu prisilil nasprotno artilerijo, da je utihnila.

Kmalu potihne bojno gromenje.

Sedaj smo odšli na slabo razsvetljen kolodvor ter čakali nadaljnjih dogodkov. Proti 11. uri ponoči so začeli monitorji metati luč. En monitor je zavozil v Savo in obstal čisto ob bregu Save. Njegove napole sveteče svetilke so modrikasto osvetlile na nas. Dolgo se ni nič ganilo na monitorjih. Naenkrat pa de z enega strel. Čisto natančno se vidi, kako so granate vdarile v spodnji del srbskih utrdb v savsko-donavskem kotu, na severnem robu Belgrada. A kmalu se zasveti drugi in tretji strel. V Savi zasidrani monitor pa je metala luč doli do mesta.

Naenkrat je opaziti ob mostu živahno gibanje. V tem hipu začnejo naši podonavski čolni in ob bregu postavljene strojne puške brzo streljati. Smrtonosne kroglice pošiljajo v četo nasprotnikov, ki so jo obsvetljevali metalci luči, da so kroglice zagotovo našle svoj cilj. Nekoliko časa se vedejo Srbi, kakor da bi se hoteli ustaviti na nasprotnem bregu in pa nam odgovarjati. Toda naše strojne puške naredijo v njihovih vrstah kmalu velike vrzeli in ker so začeli naši havbici sodelovati, so kmalu zbežali s svojih postojank. Srbske izgube so jako velike; na bojišču so pustili mnogo mrtvih in ranjenih.

Boj na mostu, ki je bil istakot težak kot kratek, utihne. Luči monitorjev ugasnejo. Ladje, ki so se gibale kot ponočne sence, se potopijo v popolno temoto.

Čez nekoliko časa se zopet kakor zbliska; monitorji tipajo po sovražnem pobrežju.

Toda Srbi so po prvem naskoku, ki so ga naredili, imeli očitno dovolj. Njih poskus, most popolnoma razdreti, je bil krvavo odbit.

Naše čete se drže nad vso hvalo imenitno. Več kot 24 ur so stale v ognju in vsa prizadevanja Srbov, polastiti se mosta, so se izjalovila, ob njih vrline in čuječnosti.

Posebno se je odlikovala mala posadka finančne stražnice Burma tik Malega Vojnega Otoka, ki leži nasproti belgrajskemu pobrežju in je vsled povodnji njega zveza z ogrskim bregom pretrgana. Ta posadka je morala vzdržati glavni napad sovražnih čet, ki so bile na ladijah ob belgrajskem pobrežju. Ko se je zmražilo in so posadko izmenili, so marširali junaki posadke v svoje bivališče, kakor da bi prišli iz vežbališča.

Proti 1. uri ponoči se je vnel nov boj na Savinem mostu, v katerega so naši havbici krepko posegli. Edenajst šrapnelov se je ustreilo proti srbskim četam. V temni noči se je razločno videla pot strelcev in se je čulo, kako so se razpočili. Monitorji, ki so bili v bližini Velikega Vojnega Otoka, so streljali na mestni vrt v Topšiderju na jugovzhodni strani mesta Belgrada.

Proti 2. uri ponoči se je začelo močno streljanje pušk, ki je po petih minutah zopet prenehalo.

Ob 11. uri je korakala v Zemun nazaj kompanija, ki je bila kot predstraža postavljena k Savinemu mostu in je stala v ognju polnih 24 ur. Obrst brigadir, ki je pričakal kompanijo pred vratmi vojašnice, je imel na hrabre vojake, ki so bili kot prve čete avstro-ogrsk armade v ognju, kratek, podžigajoč nagovor. Pohvalil jih je za njih vstrajnost in pogum. Moštvo je poslušalo z lesketajočimi očmi in nihče ni kazal sledu utrujenosti. Po oberstovem govoru je kompanija marširala s krepkim korakom naprej v bivališče.

Strašno poročilo.

Ruski poslanik vedel za prestolonaslednikov umor.

O smrti ruskega poslanika v Belgradu, Hartviga, se še poroča od dobro poučene strani: Splošno se je z začudenjem opazilo, da se ruski poslanik v Belgradu, Hartvig, ni udeležil sv. maše-zadušnice za umorjenim prestolonaslednikom Francu Ferdinandom. Ko se je avstrijski poslanik baron Giesl vrnil v Bel-

grad, ga je Hartvig prosil za sprejem, da se opraviči glede očitjanja, da se namenoma ni hotel udeležiti maše-zadušnice. Hartvig je v pogovoru z Gieslom odločno povdarjal, da je pristotvoval maši-zadušnici in da je ob tej priliki imel pripet veliki križ Francu Jožefovega reda, na katerega je bil baže posebno ponosen. Baron Giesl je mirno poslušal, ko se je Hartvig razburljivo zagovarjal in mu je nato hladno odgovoril: „Prevzvišenost, ako mislite, da me boste z Vašimi smešnimi izgovori prevarali, se motite“.

V tem trenutku je potegnil Giesl iz žepa pismo Hartvigovo, v katerem mu je z njegovim lastnoročnim imenom jasno in neizpodbitno dokazal, da je že poprej dobro vedel za sarajevski umor in njegove vzroke. Hartvig je bil s tem tako hudo zadet, da je skočil pokoncu in je v zavesti, da se mu je dokazala krivda, se zvrnil vznak, zadet od srčne kapi. Da se naš poslanik na vse strani zavaruje, so se shranili vsi predmeti, ki so bili v Hartvigovi bližini, med temi tudi ostanki onih dveh cigaret, kateri je Hartvig pokadil pri baronu Gieslu. Hartvig je namreč prosil Giesla, ko je prišel k njemu, če bi smel kaditi svoje cigarete, kar mu je Giesl tudi dovolil. Nadalje se je tudi po zaupniku potrdilo, da poslanik Hartvig pri baronu Gieslu ni ničesar zavžil.

V Nišu huda prede.

„Südslawische Korrespondenz“ javlja iz Solije sledeče poročilo iz Niša: Za ponedeljek tu sem sklicana izvanredna seja skupščine se tega dne ni mogla vršiti, ker večina poslancev vsled mobilizacije ni mogla priti pravočasno v Niš in se vsled tega ni mogla doseči sklepčnost. Ministrski predsednik Pašić in vsi člani kabineta z uradnim vred so tukaj. Svoje pisarne imajo deloma v starem konaku, katerega so zgradili Obrenovići, deloma v zasebnih hišah. Tuji poslaniki, med temi tudi nemški poslanik pl. Griesinger, so za silo nastanjeni v tukajšnjih hotelih. Pričakujejo prihod prestolonaslednika prince Aleksandra in kralja Petra. V Nišu ni skoraj prav nobenih poročil o dogodkih v inozemstvu, ker je pretrgana brzojavna in telefonična zveza. Večina belgrajskih listov se pripravlja na odhod v Niš. Tudi uradni list „Srpske Novine“ bodo izdajali v Nišu. Belgrajske banke so tukaj zopet začele poslovati. Vsled prihoda toliko ljudi so cene stanovanj in živil postale neverjetno visoke. Bolgarski poslanik javlja brzojavno od meje, da je tačas brez stanovanja in da stanuje s svojim uradniškim osebjem v nekem železniškem vozu na kolodvoru v Nišu. Poslanik je zajedno naročil, da mu dpošljejo konzerv, ker primanjkuje v Nišu živeža.

Neka druga vest pravi, da je došel v Niš princ Pavel. Princ Jurij je po enodnevnem bivanju v Nišu odpotoval k svojemu polku.

S posebnim ukazom je proglasil kralj Peter mesto Niš kot novo srbsko prestolnico.

Hrvati so smeli prvi streljati.

„Neue Freie Presse“ poroča iz Zemuna: Na podonavskih monitorjih je vzbudila vest o napovedi vojne Srbiji med vojaštvom nepopisno navdušenje. Vskliki na boj kar niso hoteli ponehati. Oficirji so pozivljali vojaštvo na boj v madžarskih govorih, a hrvatske vojake pa je doletela čast, da so smeli pričeti prvi streljati.

Uradni popravek.

Včerajšnje uradno poročilo o tem, da je pri Belgradu posegla tudi naša artilerija v boj predstraž, so nekateri listi pomotoma tolmačili tako, kakor da bi se bilo bombardiralo celo mesto Belgrad. Samoumevno pa se od naše strani natančno in vestno ozira na občno priznane mednarodne določbe in tako je tudi izključeno, da bi se naša artilerija pregrešila zoper mednarodno pravo. Streljalo se je samo na vojskujoče čete, ki pa so nekatere hiše rabile za svojo zaslombo.

Danes se na bojišču ni zgodilo nič novega.

Belgrajske utrdbe.

Belgrajske utrdbe so sicer zelo zastarele, vendar pa imajo še zmiraj nekaj odporne sile. Po večini so še iz časa avstrijskega gospodarstva v letih 1718 do 1739 in obstoje iz zgornje in spodnje trdnjave. Gornja trdnjava leži nasproti Vojnemu otoku na 50 m visoki apnenčevi planoti, ki pada proti savski strani strmo navzdol. Ob vznožju te planote, na bregu Dorazpadla spodnja trdnjava. Utrdbe so bile nedavno nave in Save, ki se tu stekata, leži sedaj popolnoma preskrbljene s topovi.

Cesar zaupa armadi.

Ko se je peljal cesar iz Isla na Dunaj, ga je na kolodvoru v Lincu pozdravil častniški zbor. Cesar se je od častnikov zelo pristrčno poslovil ter rekel: „Zelo me veseli, videti tu gospode, in v tej resni uri rečem, da zaupam na mišljenje, na hrabrost in na strajnost armade“.

Poljaki in vojska.

Poljaki so morali v teku stoletij veliko pretrpeti od Rusov. In sedaj še imajo njih bratje na Ruskem hude čase. Ni se torej čuditi, ako si želijo spopada z Rusijo, da ji plačajo za vsa tlačenja in pre-

ganjanja, ob enem pa tudi, da se izkažejo hvaležne Avstriji, v kateri so našli Poljaki svobodo za svoj narodni in gospodarski razvoj. Ugleđni poljski list „Dziennik Polski“ priobčuje članek z naslovom: „Mi ničesar ne pozabimo“, v katerem pravi:

„Ko so šli zadnji dogodki mimo nas, ostali smo nenavadno mirni. In mirni ostanemo tudi zanj, ker v tem zgodovinskem trenutku dobro vemo, kaj hočemo, in smo si popolnoma na jasnem, da se gre za nas, morda v prvi vrsti za nas. Naj se Rusija spomni na to, da nismo ničesar pozabili in nikdar ne bomo pozabili. Rusija naj ve, da nam v teh resnih trenutkih stopa vsa naša zgodovina pred oči, da so nam sedaj dražji, kakor kedaj poprej vsi potoki krvi in solz, ki so se razlivali čez deželo, vsi tisoči vislic, ki so stala kakor znamenja ob križpotih, in vsi oni po gozdovih skopani grobovi. Mi še imamo z Rusijo obračun, na katerem nismo nič črtali, pač pa marsikaj pripisali.“

Bosanski mohamedanci navdušeni.

Vodja bosanskih mohamedancev Ademaga Mešić, je zaprosil deželnega predsednika Bosne in Hercegovine, generala Potioreka, naj mu dovoli nabrati 1000 prostovoljcev. Zavezuje se, da jih bo sam vzdrževal in da bo šel z njimi pred redno vojsko nad Srbe. Znano je, da so bosanski mohamedanci zelo udani naši državi in da so posebno zaljubili našega sivolasnega vladarja, ki ga časte kakor otroci svojega dobrega očeta. Nasprotno pa ne morejo pozabiti Srbom, da so v balkanski vojski vzeli Turkom najlepše evropske pokrajine, in v njihovih srcih gori vroča želja po osveti.

Prestolonaslednikova soproga kuha sama.

Mobilizacija je zadela tudi hišo prestolonaslednika Karl Francu Jožefa. Vsi moški uslužbenci v prestolonaslednikovem gradu s kuharjem vred so morali iti pod orožje. Prestolonaslednik mora biti sedaj zadovoljen z bolj skromno urejenim gospodinjstvom. Ko so kuhar in drugi uslužbenci odhajali, je rekel prestolonaslednik: „No, sedaj bo pač moja soproga sama kuhala!“ Vsi sloji so potemtakem prizadeti vsled sedanjih priprav, a prestolonaslednikova udanost kaže, da je treba vse težkoče iz ljubezni do pravične stvari, za katero se bori naša domovina, voljno prenašati.

Raznoterosti.

Prilodnja „Straža“ izide že v ponedeljek dopoldne vsaj ob 11. uri. Ako jo še kje katera trafika hoče razprodajati, naj se nam takoj naznani. Izvod stane 10 vin.

Protiaustrijski nastop nemških dijakov. Nad 10.000 ljudi se je udeležilo v petek na večer mirozova v Mariboru. Ko je stala množica na Stolnem trgu, je igrala vojaška godba cesarsko pesem. Navdušenje ljudstva je bilo velikansko. Vsi so se odkrili in peli cesarsko pesem; le nekateri nemški študenti so obdržali klobuke na glavah. Neki rekrut pozove realčana, da se odkrije. Ker je ta rekel, da ga to nič ne briga, so se vsuli vojaki na njega in ga grozovito pretepli. Ravno tako je dobil drugi fantalin zaslužen plačilo. Oficirji in policaji so ju le težko iztrgali iz rok množice; enega je moral prepeljati rešilni voz v bolnico. Tudi nekega starejšega moža so pretepli, ker se ni odkril.

„Marburger Zeitung“ in njena pisava. V imenu S. K. Z. se je te dni odločno protestiralo pri c. kr. namestniku grofu Claryju radi zahrbtnih napadov na slovensko častito duhovščino, ki je glavni vzdržitelj dinastičnega čuta in domoljubnega mišljenja slovenskega ljudstva. Naše ljudstvo je globoko verno in vneto za cesarja in svojo državo, kar je še zlasti sedaj pokazalo povsod ob priliki mobilizacije. To stanje je utrdila med ljudstvom častito duhovščina, zato ne zasluži grdih napadov od strani takega lista, kakor je „Marburgerca“, ki se s svojim vsenemskim mišljenjem nikdar ni skrivala.

Maksimalni tarif za živila. Kakor znano, je izdala c. kr. namestnija štajerska dne 30. julija t. l. maksimalni tarif o prodajnih cenah najvažnejših, k vsakdanjim življenjskim potrebščinam spadajočih predmetov. V tem tarifu nahajajoči se postavki cen veljajo za najboljše kakovosti. V podrobnem prometu trgovane slabejše vrste in kakovosti je prodajati samo ob sebi umevno za v prometu običajen odstotni postavek znižano ceno. Iz narave maksimalnega tarifa sledi, da se nahajajo v istem le skrajno dopustni postavki cen, katerih se je posluževati samo ob sebi umevno le tedaj, če izključuje gospodarski položaj brezpogojno možnost prodaje po nižjih cenah. Brezdvomno je, da bo mogoče prodajati predmete v mnogih krajih dežele pod ceno, katera je navedena v maksimalnem tarifu; v takih slučajih bi bilo zadržanje višjih cen neopravičljiva krivica, katero se mora zabraniti z vsemi sredstvi. Maksimalni tarif je rezultat temeljitega in vestnega posvetovanja s pritegnitvijo veščakov in se ozira, v kolikor je pri sedanjih razmerah mogoče, na interes tako konsumentov, kakor tudi obrtnikov in trgovcev. Za slučaj, če bi nastale glede posameznih predmetov tako bistvene spremembe razmer, ki bi neobhodno zahtevale vpoštevanje istih, tedaj bi se naj obrnili obrtniki na pristojno trgovsko in obrtno zbornico.